

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Vitæ S. Ferdinandi, Regis Castellæ Et Legionis, Ejus
Nominis Tertii**

Papebrochius, Daniel

Antverpiæ, 1684

VI. Alia tria miracula ex eodem Processu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42333

CAPUT VI.

Alia tria miracula ex eodem Summario.

48

EX Miraculis quinquaginta post mortem, recentioribus & modernis, dantur infra scripta decem tantum, brevitatis causa, cum testibus deponentibus super articulo LXVI in Processu Ordinario:

Guardianus Minorum angina laborans

P. Fr. Petrus de Piña, Ex-provincialis Ordinis S. Francisci in hac provincia, hodieque Guardianus in majori conventu S. Francisci hujus civitatis Testis xxii, dixit, quod ante sex menses, anginam passus sit adeo gravem, ut sex qui ipsum curabant Doctores medici urbis totius præcipui, Mexia, Biscardus, Ancona, Valverde, Figueroa, Muñoz, de vita infirmi desperantes, jusserint extrema ipsi ministrari Sacramenta. Atque ita in die S. Jacobi mane suscepit sanctissimum Sacramentum per modum Viatici, sequenti autem festo S. Annæ Oleum sacrum. Cum autem illi de ejus mox futura morte, tamquam re certissima, omnibus quo statu is esset quærentibus, loquerentur, tam Religiosis intra Conventum, quam pluribus secularibus per civitatem; ipsius Provinciæ Minister, qui tunc Hispali erat, commendavit funebrem orationem apparatusque exequialem P. Fr. Alphonso Venegas, Lectori primæ Theologicæ; ipseque Testis, à prædictis medicis monitus de extremo periculo, mandavit Fratribus sibi in eo morbo assistentibus, ne quemquam vel religiosum vel secularem amplius ingredi ad se permitterent, eo quod modicum istud vitæ reliquum, volebat totum cum Deo transigere.

Et sã mori proximus,

49 Ita constitutus cum jaceret in festo S. Annæ mane, ingressus sociorum unus, nuntiavit adesse Consulem civitatis, Felicem Escudero, qui unicum solum verbum loqui ipsi volebat. Cumque ipse
ex

excusaret dicens; Numquid non edixi, ne quis admitteretur, quia non est tempus loquendi cum hominibus sed cum Deo; atque hoc responsum præstolanti detulisset Frater; perstitit ille instare, quod unum solum verbum dicendum habebat, idque momenti maximi. Credens ergo infirmus aliquid dicturum quod conscientia foret, permisit eum recipi: qui ingressus, monuit ut se commendaret Sancto Regi Ferdinando, qui iis ipsis diebus sanitatem dedisset aliis æque ac ipse desperatis, Missamque in illius honorem dicendam curaret. Annuit salubria momenti infirmus cum gratiarum actione; moxque accessit ad se P. Fr. Francisco à Cruce, Vice-commissario Hierosolymitano, interrogavit eum utrum Missam celebrasset: quo annuente, quia provecior jam erat dies; injunxit eidem, ut die sequenti iret celebratum ad capellam S. Mariæ-Regum, in altari ubi est corpus sive sepulcrum d. Sancti Regis, petens à Deo per merita ipsius sanitatem & vitam sibi Testi. Quod cum iste fecisset, medici post prandium revertentes, adeo notabiliter melius habentem infirmum repererunt, ut vehementer obstupuerint. Exinde proficiente quotidie in melius sanitate, perfectam paulatim eam obtinuit ipse Testis: qui nihil prius habuit, statim atque egredi è Conventu licuit, quam visitare sepulcrum Sancti Regis, cujus miraculo servatum se credebat ipse aliique, atque a ratione morbi, eo adducti ut cum extrema Unctione muniretur, careret usu sensuum; & brevitate temporis, quo discussum extremum periculum est.

50 Quæ autem interea acciderint notatu digna, nulli melius potuerunt observasse, quam præd. P. Vice-Commissarius Hierosolymitanus, & P. Fr. Joannes Garciaz pharmacopœus ejusdem Conventus; qui dixit ipsi Deponenti, quod per multos annos, quibus functus ibidem est officio pharmacopœi & infirmarii, nullum Religiosum, qui fuerat sacro Oleo,

*monitus de
invocando
Sancto*

*post curati-
ci Missam
convalescit,*

Q

in.

inunctus, viderit convaluisse; ipsum autem eo addu-
 ctum fuisse quinto morbo die. *His consona dixit Te-*
stis XXIV, idem cui Missa ad sepulcrum dicenda fuit com-
mendata, particularius exprimens, quomodo quinto mor-
bi die, post precipitatum Sacramentorum admini-
strationem, ipse Testis arteriam infirmi tactu ex-
ploravit, judicavitque eum mori; pro majori au-
tem certitudine advocaverit præd. Fr. Joannem
Garciam, hominem expertissimum & nulli medi-
corum sex prænominatorum inferiorem, cujus idem
sensus fuerit: advenientes autem mane medicos,
à se interrogatos an spes aliqua superesset, pariter
omnes dixisse, quod nulla. Cumque nihilominus eo-
rum aliqui in deliberationem adduxissent, an a-
perienda esset vena sub lingua, Doctorem Anci-
nam respondisse, non absque injuria artis adhibe-
ri remedia corpori jam mortuo. Huic accessit Testis
XIV, unus ex prænominatis sex Medicis, ipse scilicet
Doctor Ancina, qui de sanguinis per linguam mistio-
ne dixerat, id aliud non fore quam æstimationem
detrahere remedio tam singulariter efficaci, ipsum
applicando corpori jam mortuo, qualis erat iste P.
Guardianus. Addidit etiam, ideo tantum se rediisse
ad conventum post meridiem, ut sciret utrum ex-
spirasset.

51 Petrus de Chavarria, Testis LXXII, dixit de
 nepotulo sibi cognomine, annorum octo pueru-
 lo, quod ante fedecim aut septemdecim dies, de-
 cimum quartum diem conflictatus cum pestilenti
 ac maculosa febri, quam Peteccias Itali, Tabardil-
 los autem vocant Hispani, curantibus eum Do-
 ctoribus medicis Sola & Silva, & multis remediis
 frustra applicatis, fuerit ab eisdem derelictus pro
 mortuo; solumque mandarint ut sustinendæ ut-
 cumque vitæ praberent ei confortantia quædam:
 ac pro extremo remedio applicarent capiti ejus
 columbinum pullum, quem vivum aperuerant,
 Quo

Medicis mi-
 raculo id
 adscribenti-
 bus.

Simili voto
 curatur puer
 moribun-
 dus,

Quo viso & cognito, Testis ipse se contulit ad capellam S. Mariæ-Regum, commendans Sancto Regi nepotulum suum. Vesperi autem revertentes medici, in eodem quo dimiserant statu eum reppererunt; sequenti vero mane invenerunt adeo melius habentem, ut obstupuerint. Audientesque ab ipso Teste quid fecisset, miraculosam esse mutationem illam judicaverunt; atque ita proficiens semper puer, ultimo morbi termino, qui dies vigesimus primus censetur, fuit liber ab omni febre, remanente solum debilitate, à qua citra aliud remedium ullum paulatim convaluit.

52 Idem affirmavit Testis LXXVI, pater ipsius pueri & filius Testis prioris; addiditque, quod de sententia doctorum medicorum, ipso die quo invocatus pro eo ^{uni plures testantur} sanctus Rex fuit ab avo suo exhibita ei fuerit extrema Unctio: quodque postridie rediens Doctor Sola seipsum abdicaverit ab ejus cura, dicens non alia quam bono regimine opus porro esse. Eisdem dixit Doctor Silva, qui perrexit puerum visitare, Testis LXXVII, distinctius explicans progressum morbi, quo scilicet puer, usque ad diem septimum inquietissimus & perparum dormiens, humore noxio ad caput ascendente, dormire cœpit ac delirare; undecimo autem die spes quidem aliqua data fuerit ab urina, utcumque melius cocta; sed eadem brevi iterum conturbata, evanuerit, crescente semper periculo usque decimum quartum diem, quo & post quem facta sunt omnia supradicta.

53 D. Martinus de Zuniga, Testis xxxv, dixit, quod ante duodecim aut quindecim dies, uxor sua D. Catharina de Arellano, accedens ad conventum S. Elisabethæ hujus urbis, ut interesset velationi cujusdã fœtionalis; perdidit in ipso ecclesiæ ingressu armillã auream, adamantibus quadraginta instructam; quam ingressa comperit sibi deesse, fecitque præconio publico proclamari. Cum autem totis sex diebus nullum ejus iudicium adferretur, ipseque Testis esset in

Q 2

ora

oratorio suo domestico ; incidit ei cogitatio ut rem amissam commendaret intercessioni Sancti Regis ; quod fecit , idemque ut faceret mandavit uxori ; ad die sequenti in capella Regia curavit dicendam Missam. Primo autem alterove post die, mulier quædam, ut videbatur paupercula, armillam prædictam attulit ad D. Josepham de Zuniga , sororem ipsius Testis, dicens quod ipsam invenerit in porta ecclesiæ, quodque eam ostenderit aurificibus; quibus pro ipsa offerentibus nongentos Julios, scrupulo sibi duxerit eam vendere, ideoque accesserit ad Sacristanam prædicti conventus ; quæ conscia jacturæ factæ, ipsam ad ades D. Josephæ direxerit, & ei dari jusserit, protulit fecit; omnibus pro miraculo rem habentibus, attentis circumstantiis loci, populo confertissimi, ubi armilla exciderat; conditionis ejus, quæ ipsam retulit & diei, quo est relata, ejusdem quo fuit Missa curata. *Paria asseruit D. Catharina Testis xxxviii, dicens ad istam ecclesiam se ivisse in comitatu prædictæ D. Josephæ, suumque maritum, intra eos quibus armilla perditam mansit dies, curavisse dicenda plura Sacra de S. Antonio Patavino, de Defunctis, & de S. Carolo Borromeo: septimo autem die, quo maritus curavit dicendum Sacrum in honorem Sancti Regis, nuntium se accepisse à D. Josephæ, de ejus restitutione sibi facta, sic ut ei omnino nihil deesset.*

C A P U T VII.

Septem reliqua ejusdem Summarii miracula:

54

Sanctus doctor dentium
attactu imaginis.

His prolixius relatis in Summario, apte subjunguntur reliqua, succinctius ibidem narrata, his fere verbis: Testis cxxxix, domestica & famula in domo D. Felicis Escudero & D. Annæ de Spinosa, dixit optime se recordari, quasi hodie res ageretur, quod prædictæ D. Annæ ad-